

BACSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 ft — kr.
Fél évre 3 ft — kr.
Negyed évre 1 ft 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délelőtt, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Főmunkatúra:

Dr. WEISZ JENŐ.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodáján, Barátok-tere Munkácsy-ház
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.

Nyitvatartás szerdánként 20 krajczár.

Az új esküdtek.

Amint értesülünk Szabadka városának 80.000 lakosa közül összevissza nem több mint 340 esküdt képes polgár lett kijelölve. Ehhez járulnak a vidékről kiszemelt tagok úgy, hogy nagylakosságú városunk sokkal kevesebb polgárt jelöl ki az esküdtszék részére mint akárhány kisebb magyarországi város.

Ezt mindenesetre hibának találjuk. Nem azért, mivel keveselnék ezt a számot, hogy nem lesznek képesek betölteni az esküdtszéki tisztelet, — hiszen statisztiká is tudhatjuk, hogy egy-egy évben alig lesz 30-nál több végtárgyalás, amely esküdtszéki elbírálás alá esik, hanem azért mivel nagyobb garanciát látnunk volna abban, ha a lista legalább is háromszorta akkora lett volna.

Megvalljuk nyíltan, ez nemesak a magunk aggálya, — de egyúttal a nagyközönségé, amely az esküdtek számának elszorításában máris gyanúkat lát. Akár jogosult ez az aggály, akár nem, de szükség arra nem volt, hogy az új bíróság kirendeléséhez máris megjegyzések fűződjenek. Ez a megjegyzés pedig az, hogy az esküdtszéki

listáknak megalkotásánál nem éppen a lörvény szerint vett esküdtképeség lett figyelembe véve, hanem az, hogy az esküdtek listájának összeállításánál politikai körülmények is vettek figyelembe. Nem osztjuk ugyan ezt a felfogást, mert hiszen még a listát sem láttuk és más se látta, és nincs is okunk már eleve osztani e felfogást — de városunk lakóinak száma mindenesetre nagyobb számarányt igényelt.

Mert hiszen más tekintetben eredmények is vehetjük ezt, ha úgy fogjuk fel a dolgot, hogy az esküdtek talán a teljes intelligencia szempontjából lettek megválogatva, és biztosítékot is láthatunk ebben, hogy a műveltség kisebb fokán álló egyének abba bele nem jutnak. Csakhogy itt megint az esküdtszéki intézmény egyik főelve van melőzve, mert hiszen az esküdtszéki lénykedésnek nem éppen a legfontosabb alapja a műveltség, hanem a jóra valóság és a teljes polgári becsületérzés, amely esetleg jobban ki lehet fejlődve egy kevésbé művelt emberben, mint a másikban aki talán a tudós címet is megérdemli.

Mi tehát nem mende monda felfo-

gás szerint iérljük meg e dolgot, hanem tisztán az esküdtszéki intézmény lényege szerint. Ezen felfogás szerint pedig a teljes demokrata de mindig nem a demagóg álláspont mellett kell maradnunk. Ezen demokrata felfogás mellett kell, hogy keveseljük ezt a számot, amely lehetetlen, hogy arányban álljon e város lakosságának számával. Az esküdtképeség olv tág körben mozog, hogy Szabadka városában legalább is háromszorta nagyobb eredményt kell és lehet kimutatni.

De legalább is addig míg a hibát nem láttuk nem csatlakozhatunk a már nyíltan szóbeszéd tárgyává lett aggályokhoz és nem praecjudikálunk annak.

Mindenesetre megóvni óhajtuk az új esküdtszéki intézményt mindenféle olyan insinüációktól amelyeket alaptalanul hoznak fel ellene már most.

Lesz alkalmunk a jegyzék betekintése után arról teljesen nyíltsággal nyilatkozni, addig is az esküdtek összeírását végzők figyelmébe ajánljuk eme rövid sorokat.

A Bátor apja.

— A „Bácskai Hírlap” ereleti társ-ája. —

Irta: QUASIMODO.

Néhány napra a fiúcska halála után találkoztam Bátor édes apjával.

Emlékeznek ugye Bátorra, irra a szerb fiúcskára, akit mikor megismertem, csirke czombot tartott kis kezében?

A Bátor meghalt!

Ezzel a hírral fogadott a szegény apa és én nem találtam vigasztaló szót.

Megremegtem a hír hallatára, mert az apa hangja olyan bánatos volt.

Rettenetes csepás ugye?

Azt mondtam, hogy az. És tén még kérdeni akartam: mikor és hogyan?

De az én régi házigazdám nem várta be kérdésemet. — Eltemették a múlt héten. — így folytatta a szomorú hír közlése — igen, eltemették a szegény Bátor.

Szegény Bátor?

Nem a Bátor szegény, nem a Bátorot sajnálod te, te vesztél el fiadat, tied a bánat, mert tied a fájdalom.

— A Zsóka is sírt, nagyon sírt, mikor Bátorot eltemették, pedig az a gyerek tán nem

is tudta, hogy kis testvérkéjét sohse fogja többé látni.

És mindig csak a kis halotról beszélt; mosolyogva egyik perczben el—elfuló hangon a másik pillanatban. Ha mosolygott is, szemében könnyek ültek.

— Most elmegyek Szerb országba. Ott nagy a zaj az utcákon, nem hallom ha Bátor szóit — tán nem is hallatszik oda gagyogása. . .

Jó utat kívántam házigazdámnak. Szabadulni akartam már tőle.

Mikor elvált tőlem, láttam, hogy siet ki a pályaudvar felé, utána néztem még néhány pillanatig, aztán el is feledtem a kis Bátor, meg az édes apját, az én régi jó házigazdám.

Néhány hét előtt valamelyik vidéki újságban egy megdöbbentő hírt olvastam. A Bátor apjáról szólt a hír, „egy intelligens uri emberről”, ki a vendéglókból az ezüst, de meg egyéb olcsóbb fajtájú evőeszközöket lopott.

Az a becsületes, derék tanító tolvaj lett volna?

Rajtafogták, nem lehet tagadni. Lopott. Ahol amit ért, zseber dugta és vitte a szálcsására.

Ott találta a rendőrség a szegény embert

a lopott holmik között. Egy nagy láda tele volt ezüst evőeszközökkel, tészaccal, kanakkal, villakkal.

Meg se ijedt mikor kérdőre vonták.

Becsükta a ladát és ment a rendőrséggel. Ment és egy szó: sem szólt.

Nem is sokáig volt fogságban. Csak néhány hétig. Addig meg a panaszosokat kihallgatták, míg a lopott dolgokat megkapák a becsületes gazdájuk.

Jól bántak ott vele a fogságban. Az orvosok kitalálták a baját. Nem volt gazember a Bátor édes apja, beteg volt, nagy beteg.

Azt mondták, hogy kleptomániában szenved.

És nem tudta senki, csak a vézna szegény asszony otthon abban a szerb falucskában, hogy az ő férje kinek szedte össze a fényes tárgyakat.

— Nem tolvaj az én uram, tudtam én, hogy nem tolvaj. Lám a szigorú bírák is felmentették, mert tudták, hogy a Bátornak akarta hazahozni az ezüstöket.

Igy beszélt a szegény asszony, mikor hírü hozták neki, hogy férjét kiengedték a börtönből.

Várt, hogy mikor jön már haza — várt napról, napra.

Különfélek.

— **Gromon Dezső köszönete.** Említettük, hogy Szabadka város tanácsa Gromon Dezső államtükért 15. éves jubileuma alkalmából sürgőnyileg üdvözölte. A jubilans államtükár következő levelet intézte a városi tanácshoz. *Szabadka szab. kir. város tek. Tanácsának!*

A közpályán töltött 30 éves államtükárságom 15. éves évfordulója alkalmából nyilvánított és irányomban táplált jóindulatoknak tanúbizonyságát képező hazafias üdvözléteik újra felelevenítik előttem a körökben töltött felejthetetlen napok kedves emlékeit. E lekövetelő figyelemükkel folyó szíves megemlékezésük hálás köszönetre kötelezik

Gromon Dezső
államtükár.

— **A zombori polgármester temetése** Ma délelőtti 10 óraker helyezték örök nyugalomra Trischler Ferenc zombori polgármestert. Temetésén részt vett a városi tisztikar, a megyei tisztikar élükön báró Vojnits István dr. megyei főispánnal, a katonatisztek, a pénzügyigazgatóság, a törvényszék és járásbíró, a tantestület továbbá az összes ügyletek és hatóságok fekete zászló alatt. Úgy a köz mint több magánépületen gyászszászó lengett s ahol a menet elvonult lámpák fekete látóval voltak bevonva. Pontban 10 óraker megérkezett *Fehér apát* fényes papi segédlettel és beszentelte a halottal. Megható jelenet volt amikor a szerencsétlenül járt polgármesternek édes anyja, nővére és felesége elbúcsúztak a halottól. A holttestet 4 lovas kocsin vitték, elől ment a koszorús kocsis amely alig látszott ki a koszorúktól. A halottkocsis mellett fátyalt vivő városi hajduk mentek gyászfátyollal a vállukon. A gyászmenet óriási érdeklődő közönség nézte. Az egész megyéből érkeztek a temetésre az elhunytak jóbarátai és ismerősei, Szabadka város Schmausz Endre főispán és Mamusich Lázár polgármester képviselte.

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: özv. Loósz Józsefné szül. Mukits Margit fájdalomtól megtört szívvel jeleni, hogy férje Loósz József f. hó 20-án éjjel fél 12 óraker a halotti szentségek átjártos felvétele után életének 57 és házasságának

35 évében rövid szenvedés után jobblétre szenderült. A megboldogultat neje kívül siratják gyermekei; István és neje szül. Blaskó Vilma, Proska és Patika gyermekeikkel; János, Anna és Sárika; násza özv. Blaskó Paula, továbbá számos rokoni és jóbarátai. Hült tetemei f. hó 22-én d. u. 3 óraker fognak (VI. kör, Harmat-utca 183. sz. a.) gyászházból a bajai sírkertben levő családi sírholtba örök nyugalomra tételni. Az ngeszteő szent mise a megboldogultnak lelki üdvéért a Szt. Teréz templomban f. hó 22-én d. e. 9 óraker fog Mindenhatónak bemutatni, Az elhunytban Loósz István főgymn. tanár édesapját gyászolja.

— **Szerelmes kis leány öngyilkossági kísérlete.** Még csak 14 éves volt B. Teruska s már is szerelmes lett. A varrodában, ahova naponként bejárt, sem a zakatoló gépek, sem leánytársainak tréfás csevegése nem háborgatták őt gondolataiban, sokszor eltévesztelte az őtést, meg is pirongatta érte munkaadója, hiába — nem tudta elfelejteni imádottját, azt a szőke bajuszu fiatal embert. Ámde Teruska csalatkozott szerelmében, a szőke bajuszu fiatal ember mást szeretett és Teruska szíve ezt nem bírta elviselni. Elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Tegnap este fél a Kossuth-utczában éppen egy választóvízzel telt üvegcsét akart lehajtani, de a poszton álló rendőr észrevette, kiragadta kevéből és átadta a rendőrségnek, a szerelmes kis leányt meg szüleinek.

— **Bejelentett öngyilkosság.** vagy on rájlesztett a családra ma reggel R. Kálmán helybeli 12 éves fiú. Kora reggel felke t. kiszakított irkájából egy lapot és megírta szüleinek a bucsuzó levelet imígyen:

„Isten veletek, váljunk el egymástól, ne is gondoljatok reám, az én gondomat elvetté már egy golyó ami legszebb halál, vagy most vagy később, délután utazok, utójára láthatok, kofferem künn van a vasutnál, bele tettem ezen levélbe a kiváltási jegyet.

Maradtam egészán fluk
Kálmán,

utolsó levelemet jól tegyék el.*

A fiatal öngyilkosjelölt ott hagyta levelét az asztalon és eltávozott. Ámde a szülők még elég jókor megtalálták a levelet s a kétség-

A községi jegyző állt előtte.

— Tessék jegyző úr — tessék beszélni.
— Tán az uramról hoz hirt?

— Arról szegény asszony! Hogy megörült a jegyző szavának. Csak az első szót hallotta, csak annyit, hogy: arról.

— Mikor jön — hisz már itt hon is lehetne, nincs tán valami baja?

— Nincs — mines semmi baja!
— Az ura nagyon elyengült ott — nos igen — a fogházban. Beteg lett — kórházba ment.

Onnan kaptunk most értesítést — sürgőnyt. Ne ijedjen meg... Annak a szegény embernek bizony jobb volt, hogy elköltözött! Nyugodjék békében.

A kis Zorka nézett a jegyző bácsira, majd az édes anyjára, ki megfogta az asztal végét, hogy el ne essék.

És mikor a jegyző elment, mikor bejötték a szobába a szomszédok, a Zorka oda simult zokogó édesanyja oldalához és nem merte kérdezni, hogy mért sir?... .

becsett apa lélekszakadva futott a rendőrséghez, előadta panaszát, megadta a személyle írást s a rendnek éber őrei ennek alapján el is csípték ma délután a szőke leányt az öngyilkos jelöltet. Volt is öröm a házbán, amikor Kálmánát ép egészségben átadták szerető szüleinek.

— **Marhalevel kezelés.** Darányi földművelésügyi miniszter a következő körrendeletet bocsátotta ki:

Utóbbi időben ismétellen azon panasz merült fel, hogy állatvásárok alkalmával, részben az alkalmazott segédszemélyzet elégtelen száma, részben amatt, hogy ezek különösen a déli órákban megszakítással működnek, a marhaleveleken a stulajdon átruházása oly lassan történik, hogy a vásárt látogató közönség állatforgalmi ügyeinek lebonyolításában akadályozva van, sőt ezen körülmény miatt az adásvétel megtörténte után sokszor, vagy az eladó nem távozhatik el a vásárról, vagy a vevő az általa megvett állatokat el nem hajthatja és néha órákig kell várakozniok, a marhalevel-kezelés körül felmerülő képedelmes eljárás miatt. Ezen rendellenes állapot megszüntetése céljából felhívom a törvényhatóságot, utasítsa a fenhatósága alá tartozó elsőfoku hatóságokat, tekintsék szigorú kötelességüknek a vásárok lefolyását ebben az irányban is ellenőrizni és intézkedjenek az iránt, hogy a gazdaközönségre hátrányos, valamint az állatkereskedelem zavartalan menetére bémítológ ható feletemített visszasság a jövőben elő ne forduljon, illetve hogy a marhalevel-kezelésnél mindenkor kellő számú személyzet álljon rendelkezésre, különösen pedig, hogy azok a vásár egész tartama alatt megszakítás nélkül működjenek.

— **Jótekonyczélú államsorsjáték.** Mint az előző években, az idén is nagy államsorsjáték rendeztek. Ezen sorsjáték tiszta nyerevényeiben következő jótekonyczélú intézmények részesednek: 1. A vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvai részére létesítendő alap. 2. A sárvári közkórház. 3. A katolikus tanonczokat védő egyesület. 4. A budapesti V. kerületi népkonyha. 5. A Paulai Szt.-Vinczéről nevezett irgalmas nénék veze tésére bizott ó-budai tan- és nevelő intézet. 6. A fehér keresit országos lelencház egyesület. 7. A Zengy városi közkórház 8. A assai Mensa Akademia. 9. A budapesti Tabitha egyesület. 10. A magyar vörös kereszt egyesület közösvári fiókja a jövedelem 1/10—1/10 részében. A játéktér nagyon kedvező estélyekkel kecsegtet, a főnyeremény 150.000 korona, az összes nyerevények 365.000 koronar rugnak. Sorsjegyek a 2 forint kaphatók minden adó és ső hivatalnál, a legtöbb póstalivatálnál és dohánytörszében. A húzás f. évi december hó 30-án történik.

Tekintetes Quasimodo főcriticus úrnak szeretettel a „Bácskai hirlap“-ban.

Ne tessék haragudni, hogy olyan sokáig nem írtam, de az igazgató ur az idén nagyon szigorú, mivelhogy hát ő hozzá is szigorúak, aztán nem szeretném, hogy a fülebe julna a multkori eset, amelyik az öltözében nálunk megeseit!

Kivégző:

vótl

Ikasztás.

Haditörvényszék.

A kis Zorka úgy örült már, hogy haza jön az ő édes apja, ha Bátor nem is jön. Bátor megbalt — úgy mondta az anya — Bátor sohse jön vissza, de apa visszajön.

A vézna asszony kiment a kertbe, észébe jutott a méhes. Kinyitotta s kis ajtókat, az üvegablakon keresztül nézte a méheket.

Alusznak tán a méhecskék, azért nem zümögnek. — Milyen csend van a kertben. — A gyümölcs ott hevert a fák alatt. Ő biz el is feledte leszedni. Tán el is lopkodták a javarészt, rohdadt almákat takart a sárga levél.

Majd rendbe hozza a kertet, a virágokat, a gyümölcsöt, a méhest az ő ura, ki ma, de holnap bizonynyára megérkezik.

Lejött a kis Zorka a kertbe. A kis nyiláson bedugta kezecskéjét az egyik kasba.

Tele lettek ujjai mézzel, édes szép mézzel.

— Mennyi méz édes anyám! Vigyük be, ha apa jön, adjunk neki mézet.

A nagykapu hangos csikorgással nyílt ki. A kaput is az ő ura csinálta, saját két kezével gyalulta a deszkákat, szegezte össze, festette sárgára.

Futva ment ki a kertből, megnézni hátha az ura jött meg.

Mivelhogy a tekintetes Quasimodó úrnak sok a haragosa, hát összeesküdtek, hogy ha a legközelebbi újságban olyatén valami jelenne a mi a színész uraknak nem tetszene kilírdetik a szatárlumot.

Megis alakult a rögtönítéző bíróság. Elnök lett az aranyos Sugár nagysága, hohér a Lomniczi úr, közzváltó a Szatmári úr.

Az ilyenképp alakult bíróság rögtön tárgyalta is az ügyet és a Sugár nagysága egyhangúlag halálra ítélte, eöbbs azonban a Szatmári úr felsorolta az összes bűneit, melyek közül egy is elegendő lett volna, hogy a tizeszeres halált kimondják a fejére. A Tóth Antibaesi próbálta ugyan, hogy kegyelmet kérjen, hogy ne bánítsák szegényt, de a bíróság összes kara és a chorus összes bírósága elvetette a kegyelmi kérést. A Mihályi úr eljuttatta a phisharmóniumon a Várdi karmester ur külön ez alkalomra írt simphoniját „a kritikuskok tánca”. Saint-sinféte alapessze földolgozásában.

Mire a Kiss ur mint rangidős szavazatos bíró és legerősebb bírósági tag eltört egy statizta lándzsát és messze hallható baritonon, mert huj hamis a Kiss ur, eldörögte:

hohér tegye kötelességét! A Lomniczy ur csak várta azt a végsőt, irgalmatlanul felhuzta a külön e célra még kovásznai Kovács festőművész ur hagyatékában talált jól sikerült képet a Quasimodó úrnak a jószívek közadakozásából összeadott akasztófára! A Gábos nagysága egy könnyet morzsoló szét a slajerjén keresztül. A női chorus rázendítette a Peleskei notárius híres áriáját. „Fogva van már a boszorkány” stb. lágy alig hallható pianóval, melyet mostanában oly sokszor produkál, míg Ferenczi ur az egészset tablóba rendezte.

Most előlépett a Csiki ur és éppen bele akart kezdeni a gyász beszédbe, mikor a Onasimodó ur az akasztófáról le szakadt mivelhogy a Lomniczy ur széles örömeiben és buzgóságában addig akasztotta míg le akasztotta.

Erre a Szász nagysága elvísította magát: Jézus Mária ez a kritikusk még a pokolból is vissza jön! Mivel hogy nálunk az az általános meggyőződés, hogy minden kritikusk a pokolba jut! Volt ennek még folytatása is, de ezt majd jövőre írom meg.

Csak ne tessék senkinek elmondani, mert hát ne szólj szám, nem fáj feje.

Tiszteelője az öreg
Jussuf Kabil

Utóirat; A tens karmester ur annyira rosszbur véccet csinál, hogy már mind a két öltözékből kidobták, most a zenészeknél próbál szerencsét.

SZÍNHÁZ.

Nov. 20.

A Gyurkovics lányok.

Ime, még ezek a bájos bunyevác lányok se tudnak közönséget hódítani a mi bunyevác városunkban. Bizony szomorú állapotok. — Pedig igazán mondom nemcsak Hercegg szellemes életképe, de Gyurkovich Mező bájos személyesítője. Fő fő Frída, meg Horkay Feri, kit ma Szathmáry mutatott be majd ép olyanoknak, amilyenek mi Horkayt elképpeltük, mondom már ez a két szereplője a mai előadásnak megérdemelte volna a telt házat!

Az előadás egyébként is igen jó volt, minden egyes szereplő hozzájárult az előadás sikeréhez. — A rendezés izléses és ügyes volt.

Az idő rövidsége miatt GERŐ H. ÉS TÁRSÁNÁL

a mai naptól kezdve az árucikkék
még az eddigieknél is olcsóbb
áron lesznek elárusítva.

Ugyanott

2 kiszolgáló segéd

sürgössen kerestetik.

Az üzlettulajnonossal rendkívüli elfoglaltsága miatt
csak reggel 5 órakor lehet értekezni.

Ez nem tréfa, hanem komoly való
Kapható nálam kis koesi és faló
És mindenféle nyakravaló!

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. vevő közönség b. tudomására hozni, hogy helyben **Rudics-utca 10. szám alatt** (Milinovits-féle házban)

FIÓK-ÜZLETET

nyitottam, ahol naponta az alatt jegyzett jutányos árak mellett **friss és jó**

házi kenyér

kapható, u. m.:

Fehér kenyér 1 klg. 12 kr.
Félbatna kenyér 1 klg. 10 kr.
Rozs kenyér 1 klg. 10 kr.

Ajánlok továbbá legjobb minőségű saját őrlésű **buza- és rozs lisztet**, saját készítésű **tarhonyát** és mindennemű **főzeléket**.

Abban a meggyőződésben, hogy t. vevőimet ez ideig is minden tekintetben a lehető legjobban és lelkiismeretesen kiszolgáltam, bátor vagyok a további b. pártfogásukért is alázatosan **szedezni**.

Kiváló tisztelettel

Monus István.

Jutányos áron eladó!

a volt Róth József-féle üzlet

teljes bolti berendezése

melynek kitűnő minősége a t. vevők különös figyelmébe ajánlható.

A berendezés **nagy karzattal** is el van látva.

Ugyanott egy nagy „Wertheim“-féle **pénzszekrény** is kapható.

Venni szándékozók kéretnek megtekintés czéljából

Weinhut Adolf-nál

jelentkezni, kinél az ár is megtudható.

Arany- és ezüstáru

gyár és verde-intézet.

Rubin A. és fia

BUDAPEST.

Gyár:

VIII., NEMET-UTCZA 9.

Telefon 56-60.

Iroda és elárúsítás:

VIII. ESZTERHÁZY-UTCZA 20.

Telefon 57-92.

Saját készítményű sima és mintázott evőkészletek, tálcák, kenyérkosarak, gyümölcsstartók, girandolok, gyertyatartók, service-ok, toalette-ok, versenydíjak, koszorúk, érmek, mindennemű egyházi tárgyak stb. mindennemű kivételben.

Nagybani árak.

Javítások és újja ákítások saját költségen eszközöltenek.

H I R D E T M É N Y

Ő cs. és apostói királyi Felégének legfelső elhatározása alapján ezennel megkezdjük a **XXI ik magyar királyi államsorsjáték**

rendezése, melynek remélhető tiszta jövedelme következő **közhasznú és jótékony czélokra** fog fordítatni. 1. A vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái segélyezésére szánt alap. 2. A sárvári közkórház. 3. A katolikus tanoncokat védő egyesület. 4. A budapesti V. kerületi népkonyha. 5. A Paulai Szt.-Venczéről nevezett irgalmas nének vezetésére bizott óbudai tan- és nevelőintézet. 6. A fehér kereszt országos lelenzház egyesület. 7. A Zengvárosi közkórház. 8. A Kassai Mensa Akadémika. 9. A Budapesti Tabitha egyesület. 10. A magyar vörös kereszt egyesület kolozsvári főkje a jövedelem $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{10}$ részében.

E sorsjáték összes, 7691 ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **365,000 koronára** rugnak és pedig:

1 főnyeremény	150,000 korona	10 nyerevény	1000 korona
1 „	50,000 „	20 „	500 „
1 „	20,000 „	50 „	100 „
1 „	10,000 „	100 „	50 „
2 nyeremény	5,000 „	1000 „	20 „
5 „	2,000 „	6500 „	10 „

Az összes nyeremények készpénzben fizetnek ki.

A húzás visszavonhatlanul 1899. évi december 30-án Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a m. kir. lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (IX., Csepel rakpart, félemelet), a hová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi adó- és sóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helyiségben felállított egyéb sorsjegyáruló közegnél. Budapesten, 1899. augusztus hó 1-én.

M kir lottójövedéki-igazgatóság.

húzásra érvényes jótékonyczélú
— sorsjáték a budapesti poli-
klinikai egyesület kórháza javára
sorsjegy ára csak

1 korona

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kiűzöttetik

Első húzás

visszavonhatlanul

már január 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít

NAGY JÓTÉKONYSÁGI

sorsjáték kezelésége

a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza

javára

Budapest IV. Kossuth Lajos utca 1. sz.

Szabadka:

Kunetz Mór váltóház.

Reiter Károly és fiai

bank és váltóüzlete.